

*Bilag***DEFINITION AF MEDLEMSSTATERNES
REGISTRE**

Ved »medlemsstaternes registre« forstås registre, der er underlagt den lovgivning i en medlemsstat, som finder anvendelse på de af dens områder, som udgør en del af Det Europæiske Fællesskab.

1. Alle medlemsstaternes første registre anses for medlemsstaternes registre.
2. Desuden anses følgende registre, som er beliggende i medlemsstaterne, og som er underlagt deres lovgivning, for medlemsstaternes registre:
  - Danmarks Internationale Skibsregister (DIS)
  - Tysklands Internationale Skibsregister (ISR)
  - Italiens Internationale Skibsregister
  - Madeiras Internationale Skibsregister (MAR)
  - De Kanariske Øers Register.
3. Andre registre anses ikke for medlemsstaternes registre, selv om de i praksis udgør et første alternativ for rederier i den pågældende medlemsstat. Det skyldes, at registrene er beliggende i og underlagt lovgivningen i områder, hvor traktaten ikke fuldt ud finder

anvendelse, eller i betydeligt omfang ikke finder anvendelse. Nedenstående registre udgør således ikke medlemsstaternes registre:

- Kerguelen-registeret (EF-traktaten finder ikke anvendelse på dette område)
- De Nederlandske Antillers register (dette område er associeret med Fællesskabet og kun del IV i EF-traktaten finder anvendelse på området, som har sit eget skattesystem)
- registrene i:
  - Øen Man (kun visse dele af traktaten finder anvendelse på øen — se traktatens artikel 299, stk. 6, litra c). Parlamentet på Øen Man har eneret til at lovgive om skatteanliggender)
  - Bermuda og Cayman (de er en del af de områder, som er associeret med Fællesskabet og kun del IV i traktaten finder anvendelse på Bermuda og Cayman. De er selvstyrende i skatteanliggender).
- 4. Med hensyn til Gibraltar gælder traktaten fuldt ud, og Gibraltar-registeret betragtes i forbindelse med nærværende retningslinjer, som en medlemsstats register.

- 1) De udgør henholdsvis verdens sjette største og femte største registre udtrykt i tonnage (skibe på over 300 GT). Kilde: ISL 2001.
- 2) EF-retningslinjer for statsstøtte til søtransportsektoren (97/C 205/05) (EFT C 205 af 5.7.1997, s. 5).
- 3) ISL, Shipping Statistics 2001.
- 4) Samlet antal af fællesskabs- og ikke-fællesskabssøfolk.
- 5) Meddelelse fra Kommissionen om uddannelse og tilgang af søfarende af 6. april 2001, KOM(2001) 188 endelig.
- 6) Disse aktiviteter omfatter havnetjenester, logistik, byggeri, reparation, vedligeholdelse, inspektion og klassificering af skibe, skibsadministration, mæglervirksomhed, bankaktiviteter og internationale finansieringstjenester, forsikring, rådgivning og erhvervs mæssige tjenesteydelser.
- 7) Undersøgelse foretaget af Europa-Kommissionen, GD for Erhvervspolitik (offentliggjort på Europa-internetstedet).
- 8) Rådets forordning (EØF) nr. 4055/86 af 22. december 1986 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport mellem medlemsstaterne indbyrdes og mellem medlemsstaterne og tredjelande (EFT L 378 af 31.12.1986, s. 1).
- 9) Rådets forordning (EØF) nr. 3577/92 af 7. december 1992 om anvendelse af princippet om fri udveksling af tjenesteydelser inden for søtransport i medlemsstaterne (cabotagesejlads) (EFT L 364 af 12.12.1992, s. 7).
- 10) EFT L 202 af 18.7.1998, s. 1.
- 11) EFT L 193 af 18.7.1983, s. 1.
- 12) »ISM-koden«: den internationale kode for sikker skibsdrift og forebyggelse af forurening, vedtaget af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO) ved resolution A741 (18).
- 13) Kommissionen vil undersøge virkningerne af disse bestemmelser på skibsadministration efter tre års anvendelse af denne meddelelse.
- 14) De fartøjer, der benyttes af disse virksomheder, opgraver også materialer, som de bagefter transporterer. Opgravning eller opmudring som sådan berettiger ikke til statsstøtte til søtransport.
- 15) Artikel 2 i Rådets direktiv 1999/35/EF af 29. april 1999 om en ordning med obligatoriske syn med henblik på sikker drift af ro-ro-færger og højhastighedspassagerfartøjer (EFT L 138 af 1.6.1999, s. 1).